

противника, а другото оржие зае позиция и откри огън. Когато 16-а рота настъпи къмъ врага, последва заповѣдъ отъ командира на бригадата дружината да продължи марша си къмъ Д. Църско, а срещу врага се насочва 1/4-а македонска дружина. Майоръ Чолаковъ продължи марша къмъ Д. Църско, като имаше челна стража 14-а рота.

Къмъ 19 часа, при пресичането на шосето съ рѣка Вранещица, дружината спрѣ, защото по-нататъшното настъпление бѣ невъзможно. Пътътъ бѣ заледенъ, а студътъ къмъ 20°. Конетѣ на артилерийския взводъ бѣха безъ шипове и не можеха да се движатъ по заледения пътъ. Капнали отъ умора, тѣ отказаха повече да теглятъ. 16-а рота влачеше оржидията на ржце, но и хората се умориха. Дружината спрѣ и ношува на шосето съ мѣрки на охранение. Насѣкоха се дърва отъ гората и по шосето пламнаха буйни огньове, около които измръзналитѣ войници и коне прекараха мразовитата нощъ.

Рано сутринята на 16 дружината потегли на пътъ съ 13-а рота челна стража. Движението бѣ трудно, както и презъ предния день. Конетѣ возѣха само предницитѣ, а оржидията се мѣкнѣха на ржце отъ войницитѣ. Къмъ 10 часа 13-а рота стигна Д. Църско, а останалитѣ части — превала при Сопѣ. Артилерийскиятъ взводъ зае позиция отъ дветѣ страни на шосето. Конетѣ и хората се настанаха въ близкия ханъ. Една полурота отъ 14-а рота подъ командата на поручикъ Константиновъ, по заповѣдъ на командира на бригадата, се изпрати при с. Бѣлица за свръзка и съдействие на 1/50-а дружина, която бѣ насочена да атакува противника, спрѣлъ се на линията Турѣе—Бѣлица. Другата полурота отъ 14-а рота заедно съ 16-а рота се разположиха въ Сопѣ; отъ 13-а рота (челната стража) 3 взвода се разположиха на квартири въ Д. Църско, а единъ взводъ подъ командата на подпоручикъ Томовъ се изпрати по Битолското шосе къмъ с. Доленци, за да разузнае за противника. Въ селото Д. Църско сърбитѣ при отстъплението си бѣха оставили брашно, добитъкъ, коли и др., които се прибраха отъ 13-а рота.

При непозната мѣстностъ и лошо време дружината извърши необикновени по смѣлость разузнавания.

Така, патрултъ отъ взвода, изпратенъ подъ командата на поручикъ Томовъ къмъ Доленци, на 17 сутринята залови къмъ с. Желѣзница сръбски пехотинци и 2 кавалериста съ коне, въоръжени съ английски пушки, които носѣха важни заповѣди отъ началника на Битолската дивизионна областъ до войскитѣ при Сливово и много други ценни документи.

Понеже се узна, че сърбитѣ сж отстъпили на югъ, като сж заели позиция на линията с. Мраморецъ — Сливово, и че при новото положение държането на 2/50-а и 3/50-а дружини въ Бродъ и Кичево става безцелно, командирътъ на 3/5-а бригада реши: да върне тѣзи дружини въ Кичево: 1/50-а дружина да насочи къмъ Мраморецъ, а 1/4-а македонска дружина — къмъ с. Изворъ.

На 16 октомврий 3/50-а дружина стигна въ Крушево, 2/50-а — въ Бродъ, а 1/50-а и 1/4-а македонска дружини подъ командата на командира на 50-и полкъ бѣха насочени: 1/4-а дружина (2 роти) къмъ Изворъ, 1/50-а дружина къмъ Бѣлица, и 2 роти